

FÖLDI KINCSEKET VÁLASZTVÁ

Az Úr elém tárt Isten népének állapotát. A világ szelleme elbutította őket. Cselekedeteikkel megtagadják hitüket. Fölhívták figyelmemet az ősi Izraelre. Jelentős világosság és magasztos előjogok jutottak osztályrészükül; mégsem éltek a világosság szerint, mégsem becsülték meg előnyeiket, ezért világosságuk sötétséggé változott. Ahelyett, hogy követték volna Isten vezetését, a maguk fényénél jártak. Azok okulására jegyezték föl Izrael gyermekeinek történelmét, akik az utolsó időkben élnek, hogy elkerüljék az ősi izraeliták hitetlen példájának követését. {4T 43.3}

E. testvér, úgy mutattak meg, mint akit sötétség vesz körül. Már egész lényeden a világ szeretete uralkodik. Pedig már leélted életed javát. Életerőd, szívósságod, ami az izommunkát illeti, elgyöngült. S most, amikor a nemes igyekezet életére kellene visszatekintened, arra, hogy mások áldására éljél és Istent dicsőítetted meg, akkor csak sajnálkozással tekinthetsz vissza, csak arra döbbenhetsz rá, hogy hiányzik életedből a boldogság és béke. Nem olyan életet élsz, mely megnyerné Isten tetszését. A lelki, az örök szempontokat másodhelyre szorítod. Végsőkéig kihasználod agyadat, csontodat, izmodat. Mire ez az erőlködés? Mire a gondok s terhek gyűjtése, csak hogy a családot vállára rakd? Mi a jutalmad ezért? Az a megelégedés, hogy kincset gyűjtesz a földön, noha Krisztus megtiltotta, s ami csapdának bizonyul lelkednek. {4T 43.4}

Krisztus mondta hegyi beszédében: „Ne gyűjtsetek kincset a földön, ahol moly és rozsda emészt, ahol tolvajok betörnek és lopnak. Gyűjtsetek kincset a mennyben.” Ha a mennyben gyűjtesz kincset, akkor fáradozol a magad javán. Hanem a te kincsed, testvérem, a földön gyűlik, s gondolatod, szereteted a kincsedben csügg. A pénz szeretetét hizlalod magadban, a házak, földek szeretetét, míg csak ez nem kötötte le értelmét és lényed erejét, míg a világi birtok szeretete túl nem nőtt a Teremtőd, és azok iránti szereteteden, akikért Krisztus életét adta. A világ istene annyira elvakította szemedet, hogy nem becsülöd nagyra az örök dolgokat. {4T 44.1}

A kísértés pusztájában Krisztus azokkal a legfőbb kísértésekkel szállt szembe, amelyek az embert ostromolják. Egyedül szegült ellene a ravasz, körmönfont ellenfélnek, egyedül győzte azt le. Az első súlyos kísértés az étvágy területén érte; a második az elbizakodottságén; a harmadik a világ szeretetén. Sátán az étvágy kielégítésének kísértésével gyűrte maga alá a maga millióiit. Az ingyencség kielégítése következtében az idegrendszer az izgalom állapotába kerül, az agy képességei elgyöngülnek, lehetetlenné téve a nyugodt s ésszerű gondolkodást. Az értelem kibillen egyensúlyából. Agyunk magasabb, nemesebb képességei megromolnak, hogy az állati vágyakat szolgálják, a szent örök szempontokat pedig semmibe vegyék. Mikor Sátán már ennyire jutott, akkor jöhet a másik két fő kísértésével, és könnyűszerrel sikert ér el. Sokrétű kísértései ebből a három fő szempontból nőnek ki. {4T 44.2}

Az elbizakodottság mindennapos kísértés, s amint a Sátán ezzel ostromolja az embereket, tíz közül kilenc esetben diadalmaskodik. Akik vallják, hogy Krisztus követői, bár hitükkel igényt tartanak rá, hogy besorolják őket minden természetükben rejlő gonoszság elleni harcba, mégis gyakran gondolkozás nélkül vetik magukat olyan kísértésekbe, amelyekből csak csoda segítségével kerülhetnek ki szennyezetlenül. Az elmélyedés és ima megőrizte, s arra vezette volna őket, hogy elkerüljék a veszélyes, válságos állapotot, melybe helyezték magukat, mikor Sátán kezére játszották maguk között az előnyt. Isten ígéretei nem azért vannak, hogy meggondolatlanul igényt tartsanak rájuk, mikor vakmerőn veszélybe rohannak, megszegve a természet törvényeit, semmibe véve a megfontolást és józan észet, amivel Isten fölruházott minket. Ez a legkirívóbb elbizakodottság. {4T 44.3}

Sátán Krisztusnak ajánlotta föl a világ trónjait, országait és azok dicsőségét, ha leborulva imádja őt. Soha ember oly hatalmas kísértésekkel próbára nem kerül, mint amivel Sátán Krisztust támadta. Világi megtiszteltetéssel, gazdagsággal, az élet élvezeteivel közelítette meg, s a legvonzóbb megvilágításba helyezte azokat, hogy elcsábítsa és elámítsa Urunkat. „Mind ezeket neked adom – mondta Krisztusnak – ha leborulva imádsz engem.” De Krisztus visszaverte a fortélyos ellenfelet, és győztesként került ki. {4T 45.1}

Sátán eredményesebb, mikor az embert környékezi meg. Mindazt a pénzt, nyereséget, földet, hatalmat, megtiszteltetést és gazdagságot neked adom cserébe miért? Az ördög föltétele, hogy földadjuk becsületességünket, tompítsuk lelkiismeretességünket, és engedjünk szabad teret önzésünknek. Mivel az emberek odáig vannak a földi érdekekért, azért Sátán megszerzi mindazt a hódolatot, amit csak kíván. Nyitva

előtte az ajtó, hogy ha tetszik, betegye lábát a türelmetlenség, önszeretet, büszkeség, irigykedés, becstelen üzletelés, s további csoport gonosz tettek hírhedt kíséretével. Megbűvöli az embert, és alattomosan romlásba csalogatja. Ha bensőnkben és életünkben átengedjük magunkat a világiasságnak, akkor az ördög elégedett. {4T 45.2}

Krisztus példája előttünk áll. Urunk legyőzte az ellenfelet, megmutatva, hogyan győzhetünk mi is, Krisztus a Szentírással szegült ellene az ördögnek. Isteni hatalmához folyamodhatott volna, s a maga szavaival is viaskodhatott volna; mégis így szólt: „Meg van írva: Nemcsak kenyérral él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.” A második kísértésre ezt felelte: „Írva van az is: Ne kísértsd Uradat, Istenedet.” Előttünk áll a Krisztus példája. Ha a keresztény kutatná, ha követné a szent írásokat, akkor megerősödne, hogy szembeszálljon az agyafúrt, csökönyös, szívós ellenféllel. De mert elhanyagolja Isten szavát, ezért szerencsétlenség s vereség éri őt. {4T 45.3}

Kedves testvérem, elhanyagoltad, hogy engedelmeskedj a figyelmeztető bizonyágtételeknek, melyeket évekként elelőtt kaptál, s melyek kimutatták, hogy az ellenség a sarkadban jár, hogy a világ csábjait teregesse elé; hogy unszolja téged, hogy a világi kincset válaszd, a mennyei jutalmat pedig elhanyagold. E. testvér, nem engedheted ezt meg magadnak; hiszen túl sok forog a kockán. „Mit ér az embernek, ha az egész világot megnyeri is, lelke azonban kárt szenved? Mit is adhatna az ember lelkéért cserébe?” Pedig te olcsón árulod üdvösségedet. Nem engedheted meg magadnak e hallatlan könnyelműséget, Isten talentumokat bízott rád. Talentumok a javaid és a tekintélyed. Isten ki akar próbálni, vizsgáztatni szeretne. Nem lett volna szabad időt vesztened, hanem azonnal hozzá kellett volna fognod, hogy Mestered tárházát töltsed. Ha megtetted volna, a sikered fölért volna az arra irányuló szorgalmaddal, kitartásoddal és buzgalommal, hogy jóra használd a kezedre bízott tőkét. Tekintélyed talentumai – ha beruháztad volna a rendelkezésedre álló javakat, sok embert fordítottak volna el a tévedéstől az igazsághoz s a szent élethez. Ők azután másokért fáradoztak volna, így a jó hatás és az anyagiak is egyre növekedtek, szaporodtak volna a Mester ügyében. S talentumaid hú kiaknázásáért a legkegyesebb szavakat hallottad volna a Mestertől, amelyek valaha is megütik ember fülét: „Jól van, te hűséges, derék szolga Mivel kevésben hű voltál, sokat bízok rád. Menj be urad örömébe”. {4T 46.1}

E. testvér, ha a helyes irányba terelted volna szellemi képességedet, ha mennyei Atyádat szolgáltad volna, egyre erősödött volna az igazságban, erősödött volna lelkületed, növekedett volna erőd, s ma már oszlopa lennél az ...-i gyülekezetnek. S példáddal, valamint azzal, hogy a Szentírásból indokoltad volna meg hitedet, ma már az igazság eredményes tanítója lehetnél. Ha a vagyonszerzésre fordított szellemi – erődöt arra használtad volna, hogy embereket vezess ki a sötétből a világosságra, akkor Isten jóváhagyása követett volna, és nagyon jó eredményeket értél volna el. {4T 46.2}

A csupán szerény képességű emberek, ha Isten szeretete szentelte meg őket, ők is tehetnek jót a Mesterért. De akiknek gyors és éles az esze, nagyszerű eredménnyel használhatják föl az Úr magasztos munkájában... Aki kendőbe csavarja, s földbe rejti az Isten által rábízott tehetségeket, aki ezúton megfosztja Mesterét a kamatozástól, az súlyos hibát követ el. Hiszen a próbaidőnkét éljük. A Mester eljön, hogy megvizsgálja utunkat, s meg fogja kérdeni, mire fordítottuk. {4T 47.1}

E. testvér, mire használtad a talentumokat, miket Isten gondjaidra bízott? Megtetted-e, ami tőled telik, hogy fölvilágosítsd az embereket az igazság felől? Vagy üzleti gondjaid és aggodalmaid miatt nem hagytál időt, amit erre szentelhetnél? Vétek arra használni Isten áldását, amire te fordítottad, hogy csökkentsd testi erődöt, és szereteteddel eltávolodj Istentől. „Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.” Lehetetlen – egy szívvel szeretni a világot és Isten igazságát is. Nem tudjátok, hogy a világgal való barátkozás ellenségeskedés az Istennel? Aki tehát a világnak barátja akar lenni, ellensége lesz Istennek.” „Ne szeressétek a világot, se azt, ami a világban van. Aki a világot szereti, abban nincs meg az Atya szeretete.” E. testvér, nem vagy boldog. Családi körödben sem lakozik boldogság. Isten angyalai nem térnek be hozzátok, nem időznek nálatok. Mikor Krisztus vallása az Úr a szívben, mikor a lelkiismeret jóváhagy, akkor béke és boldogság uralkodik benne. Bárha kellemetlenség és baj vesz is körül, mégis fény ragyog benn a lélekben. {4T 47.2}

Az Isten iránti engedelmisség, szeretet és hála verőfényt nyújt a szívnek, még ha megannyira felhős is a napunk... Lemondás és Krisztus keresztje áll előtted. Válladra emeled-e a keresztet? Gyermekedet megáldotta anyjuk imája. Régóta szeretik már a vallást. Törekednek szembeszegülni a kísértéssel, törekednek az ima

életét élni. Olykor nagyon keményen törekedtek; de előttük a te példád, az, hogy a világért vagy odáig, a világot szereted; így a te üzleti ügyekbe temetkezésed elterelte gondolkodásukat a lelkiekről, és újra a földre fordította. Sátán a nyomukban jár, hogy a világ dolgainak szeretetére vegye rá őket. Lassan elveszítik Istenbe vetett bizalmukat, elhanyagolják a titkos imát, vallásos kötelességüket, s a szent dolgok iránti vonzalmukat. {4T 47.3}

Kedves E. testvér, súlyos hibát követtél el, mikor a világra összpontosítottál nagyravágyásodban. Követelőző vagy, s olykor türelmetlen is; időnként pedig túl sokat vársz el a fiadtól, ezért el is csügged. Nincs más a házatoknál, csak munka, munka, munka, kora reggeltől késő estig. Terjedelmes gazdaságod többlet gondokat és terheket ró házadra. Folyton anyagiakról beszélsz; mert ezek foglalják el gondolataidban; mert „a szív teljességéből szól a száj.” Vajon Krisztust és üdvösségét magasztalta-e föl családodban a példád az anyagiak, a nyereségvágyad föl? Ha gyermekeid elvesztik az örök életet, lelkük vérét biztosan apjuk ruháján találják majd. {4T 48.1}

Az anya megbízhatón teljesítette kötelességét. Ő majd hallani fogja a jól van-t, mikor életre kel a föltámadás reggelén. Első szava gyermekeit kérdezi majd, akik élete utóbbi szakaszán imájának tárgya voltak. Gyönyörű jellemmel tudod-e majd elővezetni őket, ami majd erkölcsileg alkalmassá teszi őket az angyalok társaságára? Vagy a világ szennye; szennyezik és mocskolják be őket? Úgy találják-e majd őket, mint akik az isteni természet részeseivé lettek, miután elmenekültek a romlottság elől, mely a bűnös kívánság által uralkodik a világon?” Olyanok lesznek-e, mint a paloták számára faragott szögletoszlopok; vagy pedig a világ szerelmeseinek találják majd őket, akiknek átka az irigység, s akik ragyogó és nemes vonásait teljesen eltemették? Viselkedésed jelentősen kihat gyermekeid sorsára. Ha továbbra is világi gondok és tervek alá temeted szellemi képességedet, a megbotránkozás köve maradsz gyermekeid előtt. Hiszen látják, hogy bár hitvalló keresztény vagy, mégsem fejlődsz lelkiekben, hanem erkölcsileg törpe maradsz. Ne is tiltakozz. Földi dolgokra összpontosítod gondolataidat, aminek az a következménye, hogy ez irányban erősödtek. Kimondottan világi üzletember vagy, noha Isten azt tervezte, hogy magasztosabb hivatásra használd képességedet és tekintélyedet. {4T 48.2}

A világ istene elvakította a szemedet. Jaj, milyen borzalmas örület vett erőt rajtad! Összekuporgathatod a földi kincset, mégis mind elpusztul az örök tűzben. Ha most visszatérsz az Úrhoz, ha az ő dicsőségére használod pénzed s tekintélyed talentumait, ha magad előtt küldöd kincsedet a mennybe, akkor nem ér majd utol a teljes veszteség. {4T 49.1}

A hallatlan tűzvészek, tengeri és szárazföldi szerencsétlenségek, melyek meglátogatták országunkat, Isten rendkívüli gondviselése voltak. Figyelmeztetés arra, ami rövidesen a világra következik. Isten be akarta bizonyítani, hogy olyan tüzet tud gyújtani bálványaikra, melyet víz el nem olt. A hatalmas, általános tűzvész közvetlen előttünk áll, mikor egyetlen éj és nap alatt semmivé lesz az egész élet elpazarolt fáradozása. A mennybe gyűjtött kincs akkor is biztonságban lesz. Tolvaj el nem éri, mely meg nem emészti. {4T 49.2}

Egyszer egy ifjú Jézushoz jött, s megkérdezte tőle: „Mester, mit kell tennem, hogy az örök életet elnyerjem?” Jézus azt felelte neki, hogy tartsa meg a parancsolatokat. Erre az ifjú így válaszolt: „Mindezeket megtartottam ifjúságomtól kezdve. Mit kell még tennem?” Jézus szeretettel nézett rá, s rámutatott, hogy miben tartja meg hiányosan a parancsokat. Nem szerette annyira embertársát, mint magát. Az ifjú elé tárta valódi jellemét. A vagyon önző szeretete olyan jellemhiba volt, melytől, ha meg nem szabadul, kizárja őt a mennyből. „Ha tökéletes akarsz lenni, add el minden vagyonodat, az árát oszd szét a szegények között, így kincsed lesz a mennyben. Azután, jer, és kövess engem.” Krisztus meg akarta értetni vele, hogy semmi mást nem vár el tőle, mint amit ő tesz. Annyit kér csupán, hogy az ő példáját kövesse. {4T 49.3}

Krisztus odahagyta gazdagságát és dicsőségét, szegénnyé lett, hogy nyomora által az ember meggazdagodhassék. Most pedig e mennyei gazdagság kedvéért elvárja tőle, hogy eressze ki kezéből a földi gazdagságot, ehelyett biztosítsa magának a mennyet. Krisztus tudta, hogy amíg szeretetünk a földi kincstre tapad, addig Istentől vonjuk meg azt; ezért válaszolta a törvény megtartójának: „Add el minden vagyonodat, az árát oszd szét a szegények közt, így kincsed lesz a mennyben. Aztán jer, és kövess engem!” Hogyan fogadta az ifjú Krisztus szavait? Örvendett talán, hogy majd a mennyben biztosíthat magának kincset? Mélyen elszomorodott, mert sok jószága volt. A gazdagság megtiszteltetést és hatalmat jelentett neki. Kincsének

sokasága miatt lehetetlennek látszott előtte az ilyen szétosztás. {4T 49.4}

Ebben rejlik a gazdagság veszélye a fősvény számára. Minél többet harácsol, annál inkább nehezebbre esik a nagylelkűség. A vagyon csökkenése olybá tűnik előtte, mintha életétől válna meg. Ahelyett hogy megtegye e lépést, inkább hátat fordít a hervadhatatlan örökség vonzásának, hogy földi kincseit megtartsa, szaporítsa magának. Az ifjú egyre gyűjtött és harácsol. Ha megtartotta volna a parancsokat, akkor nem lett volna akkora vagyona. Hogyan is szerethette volna Istent teljes szívéből, teljes elméjéből és minden erejével, embertársát pedig, mint magát, amíg így magának tervezett, magáért erőlködött. Ha adakozott volna a szegények szükségleteire, ha javai hányadával embertársai áldására lett volna, amint azok ínsége elvárta volna, sokkal boldogabb lett volna, akkor több mennyei kincse lett volna – a földön pedig kevesebb gazdagsága, melyre szeretetét fordíthatta volna. {4T 50.1}

Krisztus biztosította a hozzá forduló ifjút, hogy ha eleget tesz követelményeinek, kincse lesz a mennyben, Erre a világot szerető ifjú elszomorodott. Szerette volna elnyerni a mennyet, de gazdagságát is meg akarta tartani. Hátat fordított hát az örök életnek, mert szerette a pénzt és a hatalmat. Jaj, mily nyomorult csere is az ilyen! Mégis sokan ezt művelik, noha vallják, hogy megtartják Isten valamennyi parancsát. Téged, kedves fivérem, az a veszély fenyeget, hogy ugyanazt teszed, s még csak észre sem veszed. Ne sértődj meg, amiért így félreérthetetlenül eléd tárom az ügyet. Isten szeret téged. Milyen szegényesen is viszonzod szeretetét? {4T 50.2}

Az Úr közölte, hogy mikor megtértél, szíved izzott az igazság iránt; gondolkodásodat a Szentírás kutatása kötötte le; minden sorban új szépséget fedeztél föl. Akkor a szívedbe vetett jó mag kikelt és gyümölcsöt termelt az Isten dicsőségére. Idővel azonban az evilági gondok és a csalóka gazdagság elfojtották Isten szavának szívedbe vetett jó magját, így nem teremtél többé élvezhető, jó gyümölcsöt. Bár az igazság küzdött benned az elsőbbségért, mégis az élet gondjai és a világi dolgok szeretete ragadták el a győzelmet. A világ csábításain át Sátán erőlködött, láncba verni, megbénítani erkölcsi erődöt, s így ne érezd át Isten irántad támasztott igényeit – ami csaknem sikerült is neki. {4T 50.3}

Kedves testvérem, most föltétlenül buzgó, kitartó erőfeszítést kell tenned, hogy kiverd az ellenséget, és biztosítsd szabadságodat. Mert hiszen a világ rabszolgájává züllesztett téged, míg csak a bírvágy uralkodó szenvedélyeddé nem vált. Rossz példával jártál, s jársz az emberek előtt. Szemlátomást önző érdekeid uralkodnak rajtad. Hitvallásoddal azt hirdeted a világnak, hogy polgárságod nem itt, hanem odafönn van. Cselekedeteid viszont azt hirdetik, hogy a világ polgára vagy. Az ítélet napja, mint a csapda fog lesújtani a földön élőkre. Hitvallásod akadály csupán az embereknek. Hiszen nem egyezik a cselekedeteiddel. „Ismerem tetteidet,” (nem hitvallásodat), mondja az igaz tanú. Isten most rostálja népét, most vizsgálja fölül céljainkat, s indítékainkat. Sokan polyvának bizonyulnak – sem búza, sem érték bennük. {4T 51.1}

Krisztus az anyagiak, s tekintély talentumait bízta rád, s így szólt: Hasznosítsd ezeket, míg eljövök. Mikor a Mester megérkezik, és számadást tart szolgálival, mikor a legpontosabban el kell számolniuk, hogyan használták föl a rájuk bízott tehetségeket – hogyan viseled majd el, kedves testvérem, e fölülvizsgálatot? Készen leszel-e megkettőzve téríteni vissza talentumait, mind a tőkét, mind a kamatot, bebizonyítva, hogy okos, hű és szorgos munkás voltál a szolgálatában? E. testvér, ha tovább folytatod évek óta járt utadat, akkor az a szolga képviseli pontosan az esetedet, aki kendőbe kötötte, s földbe ásta, vagyis a világban rejtette el talentumát. Akikre értéket bízta, pontosan azzal arányban kapnak jutalmat munkájukért amennyi megbízhatóságot, kitartást, mennyei, buzgó igyekezetet vittek az Úr javaival folytatott kereskedelmükbe. {4T 51.2}

Isten az adósának tekint téged, de azon embertársaid adósának is, akik nem ismerik az igazságot. Isten világosságban részesített, nem: hogy véka alá rejtse, hanem a tartóra tűzd, hogy az egész háznépe javára legyen. Fényljk hát fényed másoknak is, hogy megvilágítsa az embereket, akikért Krisztus életét adta. A szívedben uralkodó Isten kegyelme, mely Jézusnak veti alá gondolataidat, eredményes emberré tette téged a Krisztus és az igazság oldalán. {4T 52.1}

Pál így mondja: „Adósa vagyok görögnek és barbárnak, bölcsnek és tudatlannak.” Isten kinyilatkoztatta Pálnak igazságát, így a sötétben veszteglők áldásává tette őt. Te eddig nem érezted át eléggé, hogy Istennek tartozol

számadással. Pedig az Úr talentumait kezeled. Szellemi képességekkel rendelkezél, melyeket, ha helyes irányban vetnél latba, Krisztus és angyalai munkatársává tennének. Ha arra fordítottad volna szellemi erődöt, hogy jót cselekedjél, hogy mások elé tárd az igazságot, mára már minősítve lennél, hogy Isten eredményes munkása legyél, s jutalomként sok embert tudnál megmentve, akik csillagként ragyognának majd boldogságod koronáján. {4T 52.2}

Hogyan is hasonlíthatnánk össze a házak és földek értékét a drága lelkek értékével, akikért Krisztus meghalt? A te közreműködésed segítségével veled együtt meg lehetne menteni őket a dicsőség országa számára. Hanem a földi kincseidből árva fillért sem vihetsz magaddal. Szerezz meg, amit csak bírsz, vigyázz rá féltékeny gonddal, mégis, mikor az Úr parancsa elhangzik, pár órán belül olthatatlan tűz pusztítja el, amit egész életeden gyűjtöttél, füstölgő romhalmazzá válik az egész. Ez történt Csikágóban. Elhangzott Isten parancsa, hogy legyen rommá a város. S ez nem az egyetlen város, mely kézzelfoghatón magán fogja viselni Isten nemtetszésének jeleit. Az Úr elkezdett valamit, de még nem fejezte be. Haragjának kardja kinyúlik azok feje fölé, akik büszkeségükkel és gonoszságukkal az igazságos Isten nemtetszését hívták ki. Viharok, földrengések, forgószelek, tűz és kard fog pusztulást okozni mindenfelé, míg az emberek el nem hálnak annak szorongó várasában, amik a világra következnek. Nem tudod, milyen kevés választ el az örökkévalóságtól. Nem tudhatod, milyen hamar lezárulhat a próbaidőd. {4T 52.3}

Készülj föl rá, fivérem, hogy a Mester kamatostól fogja megkívánni tőled talentumaidat! A lélekmentés legyen mindazok életműve, akik Krisztus nevét vallják. Adószai vagyunk a világnak az Istentől nyert kegyelemért, a rájuk ragyogó fényért, s az igazság szépségének és hatalmának fölfedezéséért. Egész életedet földi kincs gyűjtésére pazarolhatod, mégis mit használ az neked, ha véget ér itt az életed, vagy ha Krisztus megjelenik? Árva fillért sem vihetsz magaddal. S épp annyival süllyed erkölcsi értéked Isten ítéletének főbírósa előtt, amennyivel magasabbra – lelki életed elhanyagolása árán – a világi megtiszteltetés és gazdagság fölemelt. {4T 53.1}

Mi történik majd a gazdagsággal, amelyért üdvösségedet eladtad, ha hirtelen arra szólít az Úr, hogy fejezd be próbaidődöt, ha hangod többé nem rendelkezik veled? „Mit használ az embernek, ha az egész világot elnyeri is, lelkében pedig kárt vall?” Kincsed nem értékesebb a homoknál, csak arra, hogy az élet szükségleteire fordítsd, s arra, hogy mások áldására légy, s elősegítsd Isten ügyét. Isten figyelmeztető és bátorító bizonyágtételeket küldött, de te hátat fordítottál azoknak. Kétségbe vontad a bizonyágtételeket. Ha visszafordulsz és összegyűjtöd a fény sugarait, ha arra az álláspontra jutsz, hogy a bizonyágtételek Istentől származnak, akkor majd megalapozódsz hitedben, és nem ingadozol így többé a sötétben és gyöngeségben. {4T 53.2}

Holott az ...-i gyülekezet áldására lehetnél. Még most is: ha a világossághoz akarsz jönni, oszlop lehetnél, ha világosságban akarsz járni. Isten most újra hív téged. El szeretne érni, amint vagy, önzésbe burkolózva, ennek az életnek gondjaival borítva. Fölszólít, vond vissza szeretetedet a világtól, s rögzítsd mennyei dolgokra. Hogy megismerd Isten akaratát, azt kell kutatnod, és nem hajlandóságaidat és gondolkodásod bűnös fordulatait követned. „Mit akarsz, hogy cselekedjem?” – ez legyen szíved őszinte, aggódó kérdése. {4T 53.3}

Isten haragjának súlya fog nehezedni az idejüket helytelenül töltőkre, akik teremtőjük helyett a pénzistent imádják. Ha Istennek és a mennynek élsz, ha másoknak is megmutatod az utat, akkor előre és fölfelé haladsz majd, a szentebb örömekre. Akkor majd ez aszó lesz jutalmad: „Jól van, te hűséges szolga... menj be urad örömebe.” Krisztus öröme az volt, hogy látta az üdvözülteket, a dicső ország számára megmentetteket. „Aki a fölkinált öröm helyett a kereszthalált szenvedte el, anélkül, hogy a gyalázattal törődött volna, s most Isten trónjának jobbján ül.” {4T 54.1}

Végül majd borzalmas átoknak bizonyul az, hogy elnyerted a világ kincseit, s arra használtad, hogy visszavond szeretetedet Istentől. Nem szakítasz időt az olvasásra, elmélyedésre, imára; s arra sem, hogy tanítsd gyermekeidet, a magasabb célokat tartva szemük előtt. Isten szereti gyermekeidet, de csak csekély bátorításban volt részük, hogy vallásos életet éljenek. Ha lerontod a bizonyágtételekbe vetett hitüket, akkor többé el nem éred őket. Lelki dolgokkal kell fegyelmezni és nevelni a szegény, esendő halandók értelmét. Mikor kizárólag a világi szempontból neveljük őket, s hogy vagyont harácsoljanak össze, hogyan is érhetnének el lelki növekedést? Tiszta lehetetlenség. Ha te, fivérem, és családod, feleannyira szíveteken viseltétek volna az Úrnak szolgálást, mint hogy a világot szolgáljátok, akkor már meglelt férfiakká és nőkké növekedtetek

volna, Krisztus teljességének mértékében. {4T 54.2}

Isten nem leli örömét, ha szolgálói nem ismerik akarátát, ha lelki értelmükben kezdők csupán, viszont jártasak a világi bölcsességben s ismeretekben. Földi érdekeiteket össze sem lehet hasonlítani örök jóléteikkel. Isten a vagyonszerzésnél magasabb főladatot tartogat számotokra. Mélyenszántó és alapos belső lelki munkát kell végezni értetek. Egész családod rászorul erre. Segítsen Isten, hogy elérjétek a keresztény jellem tökéletességét. Gyermeked áldás lehetnének közösségek ifjúsága számára, s azzá is kell válniuk. Pél–damutatásukkal, viselkedésükkel és szavaikkal dicsőíteni tudnák mennyei Atyjukat, és a vallás ügyének is ékességeivé válhatnak. {4T 54.3}

***** {4T 55}